

עפ"ג (מרכז) 57219-11-17 - דולב ששון נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 57219-11-17 - דולב ששון נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 57219-11-17

דולב ששון

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[04.02.2018]

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת דנה מרשק מרום כבוד השופטת נאוה בכור

המערער ובא כוחו עו"ד ירון פורר

ב"כ המשיבה עו"ד גל רוזנצוויג

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 52923-05-14 (בית משפט השלום בראשל"צ) בביצוע שתי עסקאות למכירת אל.אס.די ונידון ל-5 חודשי מאסר בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר תנאי ו-3 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ולפסילה למשך שנה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין. הערעור מכוון כלפי הרשעת המערער וכלפי עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטל עליו. לא ביקשנו תשובת המשיבה.

על פי עובדות האישום הראשון בכתב האישום שבהן הורשע המערער, ביום 5.5.14 שוחח עם אחר וסיכם למכור לאחר 12 יחידות אל.אס.די תמורת 500 ₪ ועל פי עובדות האישום השני באותו כתב אישום, במועד מוקדם למועד הנ"ל סיכם המערער עם אותו אחר שימכור לו שתי יחידות אל.אס.די תמורת 150 ₪ וכן תיאמו שהעסקה תתבצע באותו מועד או למחרת.

אין מחלוקת כי שתי העסקאות לא יצאו אל הפועל.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר הרשיע את המערער ולא התחשב בכך ששתי העסקאות לא יצאו אל הפועל, בכמויות הקטנות של הסם נושא העסקאות ובתמורה המעטה יחסית שאמור היה המערער לקבל תמורתם.

עוד טוען ב"כ המערער כי שגה בית משפט קמא בהרשעת המערער כאשר לא קיבל את האמור בתסקירי שירות המבחן, כאשר בתסקיר השני המליץ שירות המבחן שלא להרשיע את המערער.

לטענת ב"כ המערער, העבירות נושא הרשעתו של המערער לא מחייבות את ההרשעה, אשר תגרום לפיטוריו של המערער ממקום עבודתו בנתב"ג, כפי שהדבר עולה מאישור המעסיקה שהוצג בפני בית משפט קמא ובפנינו. עיון בגזר הדין של בית משפט קמא, ובהחלטתו להרשיע את המערער חרף המלצת שירות המבחן, מעלה כי צדק כאשר קבע ששני התנאים הדרושים על פי הפסיקה להליך חריג של אי הרשעה לא התקיימו לגבי המערער שבפנינו. גם אם העבירות נושא הרשעתו של המערער לא הושלמו, דהיינו, הסמים לא עברו לחזקתו של הקונה המיועד, ולא ניתנה תמורה עבורם, אין בכך כדי להצדיק אי הרשעה לאור מהות הסם נושא העסקאות, לאור המדובר בשתי עסקאות שנעשו בסמיכות זמנים יחסית ולאור הפגיעה של העסקאות, גם אם לא הושלמו, באינטרסים המוגנים שבהן פוגעות עבירות הסמים.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מהאמור בתסקירי שירות המבחן אך אין בהם כדי להצדיק אי הרשעה. כך גם פני הדברים כאשר מדובר באישור המעסיקה בכל הקשור להמשך עבודתו של המערער בסניף המעסיקה בנתב"ג, שכן לא מדובר במקצוע הטעון הסדרה ושהעדר הרשעה הוא חלק מתנאי העסקה באותו מקצוע. מאישור המעסיקה עולה כי מדובר בסניף של המעסיקה בנתב"ג וחזקה עליה שאם היא מרוצה מתפקודו של המערער אצלה, כפי שהדבר עולה ממכתב ההמלצה, תמצא מקום להעסקתו גם שלא מתחומי נתב"ג, במידה וכניסתו לשם תהיה מוגבלת בשל הרשעתו.

ב"כ המערער ביקש במהלך הדיון בערעור להמיר את עבודות השירות בעבודות של"צ לאור הנזק הצפוי לפיטוריו של המערער באם יצטרך לבצע עבודות שירות.

עונש עבודות השירות שהוטל על המערער הוא עונש ראוי למעשיו ומתחשב במידה הראויה בכל הנסיבות לקולא שנמנו בהודעת הערעור, בטיעוני ב"כ המערער בפני בית משפט קמא ובתסקירי שירות המבחן.

בעניין זה יש לזקוף לחובת המערער את ניתוק הקשר בינו לבין שירות המבחן, גם אם תקופה מסוימת היה בחו"ל, ואת העובדה שלא ביצע את עבודות השל"צ שהוטלו עליו במסגרת הליך אי הרשעה קודם כהלכתן אלא רק לאחר שמועדן הוארך בעקבות אי ביצוען במהלך התקופה שנקצבה לו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות ביום 16.4.18 בשעה 08:00 לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד לסיומן.

ניתן והודע היום יט' שבט תשע"ח, 4/2/2018 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

אברהם טל, נשיא

אב"ד

דנה מרשק מרום, שופטת

נאוה בכור, שופטת